

Rozhodnutí Nejvyššího soudu SSR ze dne 13.10.1977, sp. zn. 5 Tz 120/77, ECLI:CZ:NS:1977:5.TZ.120.1977.1

Číslo: 44/1978

Právní věta: Ak po zastavení trestného stíhania z dôvodu uvedeného v § 11 odst. 1 písm. a) alebo b) Tr. por. obvinený podľa § 11 odst. Tr. por. prehlási, že trvá na prejednaní veci, pokračuje sa v trestnom stíhaní v tom jeho štádiu, v ktorom sa predtým zastavilo. Ak sa takto pokračuje v hlavnom pojednávaní, použije sa na postup súdu pri pokračovaní v hlavnom pojednávaní analogicky ustanovenia § 219 odst. 2 Tr. por., t. zn., že najmä pri zmene v zložení senátu a pri uplynutí dlhšieho času musí sa hlavné pojednávanie vykonať znova.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 13.10.1977

Spisová značka: 5 Tz 120/77

Číslo rozhodnutí: 44

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Hlavní líčení

Předpisy: 141/1961 Sb. § 11 odst. 1 písm. a
§ 11 odst. 1 písm. b
§ 11 odst. 2
§ 219 odst. 2
§ 220 odst. 2
§ 258 odst. 1 písm. a

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 44/1978 sb. rozh.

Ak po zastavení trestného stíhania z dôvodu uvedeného v § 11 odst. 1 písm. a) alebo b) Tr. por. obvinený podľa § 11 odst. Tr. por. prehlási, že trvá na prejednaní veci, pokračuje sa v trestnom stíhaní v tom jeho štádiu, v ktorom sa predtým zastavilo. Ak sa takto pokračuje v hlavnom pojednávaní, použije sa na postup súdu pri pokračovaní v hlavnom pojednávaní analogicky ustanovenia § 219 odst. 2 Tr. por., t. zn., že najmä pri zmene v zložení senátu a pri uplynutí dlhšieho času musí sa hlavné pojednávanie vykonať znova.

(Rozhodnutie Najvyššieho súdu SSR z 13. 10. 1977 sp. zn. [5 Tz 120/77.](#))

Na základe sťažnosti pre porušenie zákona, ktorú podal generálny prokurátor SSR, Najvyšší súd SSR zrušil uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 10. júna 1976 sp. zn. 4 To 305/76, ako aj rozsudok Okresného súdu v Trenčíne z 22. marca 1976 sp. zn. 4 T 287/75 a Okresnému súdu v Trenčíne prikázal, aby vec obvinených M. D. a A. P. znova prejednal a rozhodol.

Z odôvodnenia:

Okresný prokurátor v Trenčíne podal obžalobu na obvinených M. D. a A. P. pre spolupáchateľstvo na trestnom čine porušovania povinnosti v prevádzke socialistickej organizácie podľa § 9 odst. 2, § 129 odst. 1, 2 Tr. zák. preto, že ako pracovníci závodu Potraviny v Trenčíne pri kontrolnej inventúre v predajni Potraviny v Trenčianskych Tepliciach v dňoch 26. a 27. apríla 1972 zámerne pomohli vedúcemu predajne K. Š. zakryť manko vo výške 57 200 Kčs, a to tak, že pojali do súpisu zásob mäso v cene 25 900 Kčs dodané do predajne 26. 4. 1972, dodacie listy na toto mäso vše neuviedli ako nezaúčtované doklady, ďalej uznali sumu 22 300 Kčs ako tržbu dosiahnutú pred inventúrou, hoci vedúci K. Š. odviezol túto sumu až 27. apríla 1972 večer a napokon vedome nadhodnotil zásoby masi v predajni o 600 kg v cene 9000 Kčs.

Okresný súd v Trenčíne po vykonaní hlavného pojednávania kvalifikoval tento skutok len ako trestný čin porušovania povinnosti v prevádzke socialistickej organizácie podľa § 130 odst. 1, 2 Tr. zák. a uznesením z 21. októbra 1975 sp. zn. 4 T 287/75 rozhodol tak, že podľa § 223 odst. 1 Tr. por. z dôvodu uvedeného v § 11 odst. 1 písm. a) Tr. por. a so zreteľom na čl. VI amnestie prezidenta republiky z 23. februára 1973 trestné stíhanie proti obvineným M. D. a A. P. zastavil. Sťažnosť okresného prokurátora proti tomuto uzneseniu Krajský súd v Bratislave uznesením zo 4. decembra 1975 sp. zn. 4 To 638/75 zamietol ako neodôvodnenú.

Na základe žiadosti obvinených M. D. a A. P. podľa § 11 odst. 2 Tr. por. Okresný súd v Trenčíne pokračoval v trestnom stíhaní a na hlavnom pojednávaní konanom 22. marca 1976 vydal rozsudok sp. zn. 4 T 287/75 a uznal obvinených za vinných z trestného činu porušovania povinnosti v prevádzke socialistickej organizácie podľa § 130 odst. 1, 2 Tr. zák. na základe vyššie opísaného skutkového stavu s tým, že k zakrytiu manka zo strany obvinených došlo z nedbanlivosti a nie úmyselne. So zreteľom na ustanovenie § 227 Tr. por. tresty obžalovaným M. D. a A. P. neuložil. Odvolanie obžalovaných Krajský súd v Bratislave zamietol ako neodôvodnené uznesením z 10. júna 1976 sp. zn. 4 To 305/76. Proti tomuto uzneseniu podal generálny prokurátor SSR po uplynutí lehoty uvedenej v § 272 Tr. por. v neprospech obvinených sťažnosť pre porušenie zákona. Uviedol, že neb. K. Š., vedúci predajne, nemohol manko zakryť bez aktívnej pomoci obvinených.

Najvyšší súd SSR preskúmal na podklade sťažnosti pre porušenie zákona správnosť všetkých výrokov napadnutého rozhodnutia, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že zákon bol porušený v prospech obvinených okrem i. aj v ustanovení § 219 odst. 2 Tr. por.

Podľa § 219 odst. 2 Tr. por. pri pokračovaní v odročenom hlavnom pojednávaní oznámi predseda senátu podstatný obsah doterajšieho konania. Ale ak sa zmenilo zloženie senátu, ak od odročenia hlavného pojednávania uplynul dlhší čas alebo ak to treba z iného dôvodu, musí sa hlavné pojednávanie vykonať znova. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací pri rozhodovaní o dovolaniach obvinených toto ustanovenie nerešpektoval. Keby bol postupoval dôsledne podľa § 254 odst. 1 Tr. por., bol by musel zistiť, že súd prvého stupňa porušil zákona v ustanovení § 219 odst. 2 Tr. por., bol by musel v dôsledku toho rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na nové konanie a rozhodnutie. Odvolací súd prehliadol, že Okresný súd v Trenčíne po zastavení trestného stíhania na hlavnom pojednávaní konanom 21. októbra 1975 a po prehlásení obvinených podľa § 11 odst. 2 Tr. por., že trvajú na prejednaní veci, pokračoval 22. marca 1976 v hlavnom pojednávaní tým spôsobom, že iba oboznámil s doteraz vykonanými dokazmi, vykonané dokazy výsluchom obvinených a svedkov však neopakoval a navyše vykonal hlavné pojednávanie týmto spôsobom v zmenenom zložení senátu.

Najvyšší súd SSR je toho názoru, že v danom prípade sa analogicky použije ustanovenie § 219 odst. 2 Tr. por. Teda ak súd prvého stupňa zastavil trestné stíhanie proti obvineným v dôsledku udelenia amnestie (§ 11 odst. 1 písm. a) Tr. por.) a v konaní sa pokračovalo len preto, že obvinení na prejednaní veci trvali (§ 11 odst. 2 Tr. por.), súd postupuje obdobne ako pri pokračovaní v odročenom hlavnom pojednávaní. Trestný poriadok neupravuje osobitne postup súdu v takomto prípade. Ustanovenie § 219 odst. 2 Tr. por. je najvhodnejším ustanovením, riešiacim najpodobnejšiu situáciu týkajúcu sa konania súdu.

Ak sa teda na hlavnom pojednávaní 22. marca 1976 v pomere k hlavnému pojednávaniu 21. októbra 1975 zmenilo zloženie senátu a ak od odročenia hlavného pojednávania uplynul dlhší čas - za ktorý treba považovať v takej zložitej trestnej veci, akou je táto trestná vec, čas päť mesiacov - muselo sa hlavné pojednávanie vykonať znova. Mali sa teda na hlavnom pojednávaní konanom 22. marca 1976 znova vykonať všetky dôkazy, ktoré sa vykonali na predchádzajúcom hlavnom pojednávaní, teda mali sa znovu vypočuť obaja obvinení, svedkovia, znalec, prípadne pri splnení zákonných podmienok sa mali čítať výpovede svedkov, listinné a iné dôkazy atď. K dôkazom, ktoré neboli vykonané na hlavnom pojednávaní 22. marca 1976, nebolo možné pri rozhodovaní prihliadať (§ 220 odst. 2 Tr. por.).

Zistená chyba súdu prvého stupňa sama osebe mala mať za následok zrušenie napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa podľa § 258 odst. 1 písm. a) Tr. por.